

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๖

การภาวนามีอันสงส์มาก

(โรงพยาบาลเป็ยน้อย จังหวัดขอนแก่น มาขอรถกระบะสำหรับรับส่งคนไข้ใกล้ๆ
โรงพยาบาล หลวงตาให้รอไว้ก่อน เพราะขณะนี้กำลังหนักมากเกี่ยวกับเรื่องตึก ๗ หลัง
และเครื่องมือแพทย์ต่างๆ ที่ส่งไปแล้ว)

วันนี้ไม่มีปัญหาอินเตอร์เน็ตนะ อันนี้ก็ถามมาจากเมื่อนอกทางสหรัฐ ถามปัญหา
ทางด้านจิตตภาวนามา เราก็ได้ตอบไปพอเป็นข้อคิดๆ เป็นคติเครื่องเตือนใจ และเป็น
กำลังใจที่จะปฏิบัติต่อไป ถามมาเรื่อยๆ เราก็เริ่มตอบไปเรื่อยๆ เราสนใจอยากให้พี่น้อง
ชาวพุทธเราสนใจกับพุทธศาสนาตามที่พระองค์ท่านได้ประกาศสอนมา เวลานี้เป็น ๒๕๐๐
กว่าปี ไม่ค่อยมีใครสอนจิตตภาวนาหลังจากครั้งพุทธกาลมาแล้ว คือครั้งพุทธกาลก็มี
พระพุทธเจ้า พระสงฆ์สาวกท่านผู้ทรงมรรคทรงผลในธรรมเหล่านี้ คือจิตตภาวนา เป็น
ภาชนะรับรองมรรคผลนิพพานโดยตรง ที่นี่ไม่มีใครสอน มีแต่ระยะนั้น จากนั้นมาผู้สอนก็
สอนไม่ได้ เพราะไม่ได้ทำ ไม่ได้เป็น ก็เลยประหนึ่งว่าเวลานี้จิตตภาวนาที่เป็นแก่นของ
พระพุทธศาสนานี้แทบว่าไม่มี ก็มีแต่เรื่องทาน เรื่องรักษาศีล เรื่องภาวนาซึ่งเป็นแก่นอัน
สำคัญ หรือรากแก้วอันสำคัญนี้ไม่ปรากฏ ไม่มีใครค่อยสอนกัน

ระยะนี้เราก็ได้ฟื้นขึ้นมาสอนบรรดาพี่น้องทั้งหลาย ให้ความสำคัญของจิตต
ภาวนาว่า เป็นทำนบใหญ่ที่จะรวมแห่งกุศลทั้งหลายจนกระทั่งมหากุศล ลงในจุดนั้นหมด
แต่ภาชนะอันนี้ไม่มีใครสร้างใครทำไว้ อะไรๆ มากก็ไหลเกลื่อนกลาด น้ำมากก็ไหลเกลื่อน
กลาดไปหมด ท่วมบ้านท่วมเมืองไป มันไม่มีที่เก็บน้ำ ที่นี้บุญกุศลก็เหมือนกันได้มาแล้วก็
เกลื่อนอยู่ข้างหัวใจเจ้าของนั่นแหละ ไม่มีที่ลง จึงสอนเรื่องจิตตภาวนาซึ่งเป็นจุดสำคัญ ทั้ง
มีอันสงส์มากด้วยนะ

การภาวนาจะเป็นขึ้นในปัจจุบันขณะที่ภาวนาด้วยเหตุผลใดอะไรก็ตาม จะไม่เป็น
ขึ้นก็ตาม การภาวนานี้มีอันสงส์มากมาตั้งแต่เดิม ยิ่งภาวนาด้วยแล้วก็ยิ่งจะรู้ได้เห็นสิ่ง
ต่างๆ ตามทางของศาสดาที่ทรงรู้ทรงเห็นมาก่อนแล้ว ตลอดสาวกทั้งหลายที่เป็นสละของ
พวกเรา ล้วนแล้วแต่ท่านผู้บำเพ็ญและทรงรู้ทรงเห็นอันเป็นผลตอบแทนมาโดยลำดับ
จนกระทั่งระยะหลังๆ นี้ เราอยากจะทำหายเสียไป เรื่องการภาวนาไม่ค่อยมีในวงพุทธ
ศาสนาแล้ว เพราะผู้ทำภาวนาไม่ค่อยมี แล้วก็มาหาไม่มี ผลแห่งความเป็นขึ้นของการ

ภาวนาจึงไม่ค่อยปรากฏ เพราะไม่มีผู้ทำ ไม่มีผู้ทำก็ไม่ปรากฏ แล้วก็ไม่มีใครมาสอน สุตตภัยศาสนาก็จะหมดไปๆ ถ้าจิตตภาวนาหมดไป ศาสนาก็หมดหลักหมดเกณฑ์ไป จะไม่มีอะไรเป็นเครื่องทรงดอกทรงผลต่อไปได้ เพราะต้นลำไม่มี ต้นลำเสียไปหมด จนถึงขนาดว่ารากแก้วรากฝอยจะขาดสะบั้นลงไป คือจิตตภาวนาจะไม่มีในวงพุทธศาสนาเลย

เราจึงได้รื้อฟื้นขึ้นมาเรื่องจิตตภาวนาซึ่งเป็นธรรมสวด ๆ ร้อน ๆ มาตั้งแต่พระพุทธเจ้า แต่ไม่มีใครรื้อฟื้นขึ้นมาชมธรรมประเภทที่เลิศเลอนี้ จึงประหนึ่งว่าไม่มี หายเสียไปหมด นี้เรากำลังรื้อฟื้นขึ้นมาจากการสอนจิตตภาวนา เพราะธรรมนี้เลิศเลอจริง ๆ ยอมรับ เราที่นำมาสอนพี่น้องทั้งหลายนี้ สอนมาจากการยอมรับธรรมทั้งหลายเหล่านี้แล้วด้วยความแน่ใจ พระพุทธเจ้าประหนึ่งว่าประทับอยู่ข้างหน้าเราตลอด เมื่อลงจิตตภาวนาได้เห็นผลขึ้นมาแล้ว พระพุทธเจ้าไม่ได้อยู่ห่างไกลนะ จะติดพันกับหัวใจเรา รู้มากรูน้อย พระพุทธเจ้ารู้มาก่อน ๆ สด ๆ ร้อน ๆ จากธรรมของเราที่เป็นพยานกันนี้แหละ ค่อยรู้ค่อยเห็นขึ้นมา

ที่นี้การปฏิบัติในระยะหลังมานี้ มาสมัยหลวงปู่มั่นเรา มีจิตตภาวนากระจายออกไปกว้างขวางพอสมควร เวลานี้พี่น้องทั้งหลายก็พอทราบได้ คือแต่ก่อนไม่มีเลยเพราะไม่มีใครภาวนา มีแต่หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านไปภาวนาอยู่ในป่าในเขา ไปในที่บางแห่งบางสถานที่ ก็ถูกเขาจับเขาไล่ ทว่าเป็นพระจรจัด พระปลอมพระปลอมไปอย่างนั้น ถูกจับถูกไล่เยอะนะหลวงปู่มั่น หลวงปู่เสาร์ไป พระบ้านไล่พระป่า เข้าใจไหมละ พระป่า เช่น หลวงปู่มั่น หลวงปู่เสาร์ พระบ้านก็ดังที่เราเห็นนี้แหละ เลยถืออันนี้เป็นของจริงขึ้นเสียทั้ง ๆ ที่มันปลอม ของจริงแท้กลายเป็นของปลอมถูกไล่ ท่านก็อุตส่าห์บำเพ็ญมา จนได้ปรากฏเป็นที่พอใจกันแล้ว แนะนำสั่งสอนลูกศิษย์ลูกหาเรื่อยมา จนกระทั่งทุกวันนี้กระจายออกไปมากมาย

บรรดาลูกศิษย์ลูกหาคือครูอาจารย์ทั้งหลายที่เป็นลูกศิษย์ของท่านมาแต่ก่อน ก็แนะนำสั่งสอนกระจายออกไป จึงมีพระกรรมฐานมาก เวลานี้มีอยู่ทั่วไปทุกภาค ไม่มีมากก็มีทั่ว ๆ ไป นี่ก็คือวงกรรมฐานที่เกี่ยวข้องกับการภาวนา การภาวนาจึงค่อยกระจายขึ้นในวงพระวงเถร ประชาชนในบางแห่งก็จะมีอยู่บ้าง ไม่มากก็มี เห็นว่ามันจะสิ้นสุดไปหมดแล้วแหละ เรื่องศาสนธรรมที่เลิศเลอของพระพุทธเจ้าเรา เราจึงได้อุตส่าห์พยายามประกาศสอนบรรดาพี่น้องทั้งหลายเรื่อยมา ด้วยความแน่ใจของเราทุกอย่าง

การสอนเราสอนด้วยความไม่สงสัยทุกอย่าง ไม่ว่าธรรมชั้นใดภูมิใด เราสอนเต็มอรรถเต็มธรรมจากความประจักษ์ภายในจิตใจของเราสอนพี่น้องทั้งหลาย จึงได้สอน ถ้าพูดภาษาของโลกเรียกว่า อัจฉาญาณชาตยัย คือเราไม่มีคำว่าสะทกสะท้าน ธรรมชาติอันนั้น

มันเหนือกว่าทุกอย่างที่จะให้มาเกิดความสะดวกสะท้าน แล้วก็ประจักษ์อยู่ที่ใจนั้นด้วย จึงได้สอนพี่น้องทั้งหลายให้มีจิตตภาวนา ทำจิตใจให้มีความสงบเย็นด้วยบทธรรมบทใดก็ได้ เช่น อานาปานสติ ระลึกลมหายใจเข้าออก โดยมีสติกำกับตลอดเวลาภาวนานั้นด้วย หรือจะเอาธรรมบทใดก็ได้เหมือนกัน โดยมีสติเช่นเดียวกันกำกับใจของเรา ให้สงบอารมณ์ของกิเลสที่มันฟุ้งซ่านตลอดเวลา

อารมณ์ของกิเลสนี้รุนแรงมากนะ มากจริงๆ ไม่ใช่ธรรมดา เรียกว่าถึงตกนรกทั้งเป็น พัดกับกิเลสตัวอารมณ์ที่มันฟุ้งๆ ออกมา เราเอาคำบริกรรมตีเข้าไป บังคับไม่ให้มันขึ้นมา มันขึ้นมาต่อหน้าต่อตาเรา เราบังคับ คำบริกรรมหนาแน่นเต็มที่ สติจับอยู่ตรงนั้น ที่นี้อารมณ์ของกิเลสตีหนา หรือจะว่าคำบริกรรมของมันก็ได้ มันก็ฟุ้งขึ้นมาๆ รุนแรงมากนะ เวลาฝึกหัดภาวนาที่แรก ที่นี้เมื่อสู้กันไม่ถอย อารมณ์ของกิเลสก็ค่อยเบาลงๆ ด้วยอำนาจของบริกรรมภาวนาในธรรมบทใดก็ได้ จากนั้นจิตก็จะเริ่มมีความสงบ ความปลัดดันของกิเลสที่จะไปกว้านเอาทุกข์มาเผาเรานั้นก็น้อยลงๆ จิตใจก็สว่างไสวขึ้นมา สงบเย็นขึ้นมาเรื่อยๆ จากการภาวนา

ที่นี้การภาวนาของเราก็มีกำลังมากขึ้นๆ กำลังของกิเลสก็น้อยลงๆ นี่ละผลแห่งการภาวนา ได้ผ่านมาแล้วด้วย การสอนพี่น้องทั้งหลายจึงสอนด้วยความแน่ใจ กิเลสทั้งหลายนี้เป็นพินเป็นไฟมีกำลังมาก ผลักดันออกมาอยากให้เกิดให้ปรุให้แตกเรื่องของกิเลส คือเรื่องของโลกสงสารนั้นแหละ ท่านเรียกว่าของกิเลส มันคิดอยู่ตลอดเวลาไม่มีเวลาบกบางที่จะอึดพอในความคิดความปรุไม่มีเรื่องของกิเลส แต่เรื่องของธรรมมี เช่น อย่างคิดคำบริกรรมนี้ เวลาจิตเข้าสู่ความสงบและสงบเต็มตัวแล้ว คำบริกรรมจะสงบทันที เหลือแต่ความรู้เด่นเป็นผลประจักษ์ ให้มีความเอิบอึดภายในจิตใจ อยู่ภายในใจของเรานั้นแหละ นี่ผลของการบำเพ็ญธรรมภาวนา ด้วยจิตตภาวนา เป็นอย่างนี้

ธรรมนี้มีคำว่าพอติดแน่นๆ ไปด้วย แต่กิเลสไม่มีเลย คำว่าพอไม่มี คิดเท่าไรยังยุ่งเหยิงวุ่นวายตายทิ้งเปล่าๆ ไม่เกิดประโยชน์ ที่จะให้กิเลสพาพัก แวะจอดที่นั่น พักที่นี้ ในระยะทางแล้วค่อยก้าวเดินต่อไปอย่างนี้ไม่มี มีเฉพาะเวลาหลับ สัตว์โลกได้พักผ่อนจิตใจ บ้างเวลาหลับเท่านั้น ถ้าไม่มีหลับเลยตาย ตายง่ายที่สุด เพราะกิเลสมันพาทำงาน พาคิดพาปรุพาแต่ง บางรายก็นอนไม่หลับเพราะความคิดมากกวนใจ บางรายเป็นบ้าไปเลยก็มี คิดมากรังไม่อยู่ และเจ้าของไม่รู้จักวิธีที่จะรั้งเอาไว้ หักห้ามเอาไว้ ก็ปล่อยไปเรื่อยเลยตามเลย เสียคนไปทั้งชาติ ตายทิ้งเปล่าๆ มีเยอะ นี่คือการภาวนาพักสงบใจ เรียกว่าพักเครื่องของกิเลสให้มันหยุด เพื่อเครื่องของธรรมจะได้ทำงาน

บริการการค้าเรียกว่าเครื่องของธรรมทำงาน เครื่องของธรรมทำงานนี้มีการพักตัว พอทำงานบริการไปจิตสงบลงไปแล้ว นั่นเรียกว่าพักตัว พอถอนขึ้นมาก็พิจารณาต่อไปอีก ไม่เหมือนกิเลสไม่มีคำว่าพักตัวเลย เราคิดเห็นเหตุผลอย่างนี้แหละจึงได้สอนบรรดาพี่น้องทั้งหลาย ธรรมะก็กระจายออกไปเมืองนอกเมืองนา เวลานี้ออกทางอินเตอร์เน็ตนะ ทั่วโลกได้ยินได้เห็นได้ฟังทั่วกัน เลยเกิดความสนใจทางด้านจิตตภาวนาขึ้นมา แล้วก็สมเหตุสมผลกับเราเป็นลูกชาวพุทธ ทรงไว้ซึ่งทาน ซึ่งศีล ซึ่งภาวนา ทั้งสามนี้ครบองค์ของพุทธศาสนา

ถ้าไม่มีภาวนาเลยก็เป็นคนหลักลอย ชาวพุทธเรานั้นแหละลอย ลอยประเภทของชาวพุทธ ได้แก่การให้ทาน รักษาศีล หลักอันใหญ่ไม่ได้นี้เรียกว่าลอยอยู่ ถ้าจิตตภาวนาทำได้ แล้วก็มีการยับยั้งบำรุงรากฐานอันดีงามคือจิตตภาวนานี้ไว้แล้ว ก็จะทำให้ทาน ให้ศีลทั้งหลายแน่นหนามั่นคงมากขึ้น ๆ เป็นการส่งเสริมกันขึ้นในตัว จึงอยากให้พี่น้องทั้งหลายได้ภาวนา เวลาภาวนาเข้ามา มาก ๆ แล้ว จนเห็นผลประจักษ์ในตัวเอง โดยไม่ต้องไปถามใครแล้วนี้ จะแปลกประหลาดอัศจรรย์อยู่ในตัวเอง ดังที่หลวงตาเคยได้พูดให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้ว ยืนรำพึงตัวเองอยู่บนหลังเขา ชมความสว่างไสว ชมความอัศจรรย์ของใจ

คำว่าสว่างก็สว่างจนอัศจรรย์ให้ได้ชม คำว่าสงบร่มเย็นก็พอ ๆ กัน จึงได้ขึ้นรำพึงหรือว่าอุทานเบา ๆ ก็ได้ เหนอ จิตเรานี้ทำไมถึงได้สว่างไสวเอานักหนา อัศจรรย์เอานักหนา นี่ฟังซิ นี่ละเราบำเพ็ญมา แต่ก่อนมีแต่เรื่องกิเลสเอาไฟเผาเราตลอด ทีนี้เวลาบำเพ็ญธรรมมาหนักเข้า ๆ ก็ได้รับความอัศจรรย์ขึ้นมา กิเลสไม่เห็นตรงไหนที่ว่าเป็นน้ออัศจรรย์ แต่ธรรมนี้เห็นชัดเจน จนได้รำพึงหรืออุทานภายในใจเจ้าของออกมาอย่างเบา ๆ ก็ได้ ว่าทำไมจิตใจเราจึงสว่างไสวถึงขนาดนี้ อัศจรรย์เอานักหนา

คือเวลานั้นจิตมันว่างไปหมด โลกธาตุเหมือนไม่มี มีแต่ความสว่างไสวของจิตครอบไปหมดเลย ทีนี้ความสุขก็แบบที่ว่าไม่มีอะไรเหมือนนะ ความสุขทางโลกนี้ใคร ๆ ก็ผ่านมาด้วยกันก็ไม่ได้สงสัยกัน แต่ไม่มีความสุขประเภทใดจะแปลกประหลาดอัศจรรย์ ยิ่งกว่าความสุขภายในธรรมที่เกิดกับใจของเรา เกิดได้เห็นชัด ๆ อย่างนี้ละ นี่ยังไม่หลุดพ้นนะจิตเพียงขนาดนั้นก็ยิ่งอัศจรรย์แล้ว เป็นความอัศจรรย์ความสว่างไสว ว่างไปหมด

จากนี้แล้วผ่านไป ฟาดไปถึงขั้นคำว่าโลกธาตุหมดไม่มีอะไรเหลือเลย ทีนี้ดวงสว่างไสวดวงที่ว่าว่างที่ว่าเลยอันนี้ไปอีก พูดไม่ได้เลย ถึงขนาดกลับมาตำหนิความสว่างไสวของตน ที่ได้เกิดอุทานขึ้นมาว่าอัศจรรย์แปลกประหลาดนี้ขึ้นในหัวใจ ตำหนิ แต่ก่อนชมอัศจรรย์ตัวเอง ทีนี้พอความสว่างพ้นโลกพ้นสังสารพ้นสมมุติไปหมดแล้ว มันไม่ได้เหมือน

อันนี้ ความสว่างอันนั้นมันเหนือเสียจนกระทั่งถึงได้มาตำหนิความสว่างอันนี้ ว่าเท่ากับกอง
ขี้ควายเท่านั้น ฟังซินะ นี่ละความสุขมันเหนือกันขึ้น ๆ

ในเบื้องต้นก็หาความสุขด้วยจิตตภาวนา ได้ขนาดความสว่างไสว ความว่างของจิต
จนเกิดความอัศจรรย์ตัวเอง นี่ขั้นหนึ่ง ทีนี้พอผ่านขั้นนี้ไปแล้วถึงขั้นที่เลิศเลอสุดยอด ไม่มี
สิ่งใดเสมอเหมือนแล้ว ก็ย้อนกลับมาตำหนิความสว่างไสวที่ตนเคยอัศจรรย์มาแต่ก่อน
อย่างประจักษ์ใจเลย เป็นอย่างนั้นละฟังซิ ที่ว่าสว่างไสวเจ้าของถึงอัศจรรย์ตัวเอง แล้วก็
เจ้าของนั้นแหละมาตำหนิความสว่างไสวความอัศจรรย์ของตัวเองว่าเท่ากับกองขี้ควาย อัน
นั้นเลิศขนาดไหนฟังซิ นี่แหละใจเมื่อได้รับการอบรม ใจใคร่เหมือนกัน

เวลานี้มีแต่บุตรแต่คุณสัวมถานปกคลุมหุ้มห่อเอาไว้ ไปที่ไหนก็มีแต่สัวมเคลื่อนที่
ถานเคลื่อนที่ บุตรคุณเคลื่อนที่ อยู่ในท้องเราก็มีย อยู่ในใจเราก็มีย บุตรคุณเคลื่อนที่นี้คือ
กิเลสอยู่ในใจ บุตรคุณเคลื่อนที่อันหนึ่งคือบุตรคุณที่อยู่ในพุงของเรา อยู่ในร่างกายของเรา
เรามันสมบูรณ์พูนผลไปในสิ่งที่ไม่เป็นท่า บุตรคุณที่เรารับประทานอาหารหรือกินอะไรลง
ไปแล้วมันไปเต็มอยู่ในท้อง ก็เป็นบุตรคุณอันหนึ่งเสีย แล้วก็กิเลสมันเต็มอยู่ในหัวใจ หุ้มห่อ
หัวใจ ปิดบังหัวใจไว้ ก็เป็นบุตรคุณอันหนึ่งเสีย

ไปไหนพวกเรานี้ เฉพาะอย่างยิ่งคือลูกศิษย์หลวงตาบัว มีตั้งแต่พวกสัวมพวกถาน
เคลื่อนที่ชั้นนอกชั้นในสมบูรณ์แบบ คือลูกศิษย์หลวงตาบัว สัวมถานข้างนอกก็คืออาหาร
อยู่ในพุงเรา สัวมถานภายในก็คือกิเลสหุ้มห่อปกปิดกำบังหัวใจเรา จึงสมควรว่า ไม่มีใคร
จะยกก็ตาม หลวงตาจะยอลูกศิษย์ของเราเอง เพราะเราเคยเป็นมาอย่างเดียวกันแล้ว เมื่อ
เราเป็นมา เราก้เคยยอลเราอยู่แล้ว ทีนี้เราก้จะต้องยอลูกศิษย์เราว่า ลูกศิษย์หลวงตาบัวนี้
สมควรจะได้เป็นสัวมถานเคลื่อนที่แล้วไม่บกพร่อง ทั้งภายนอกคือร่างกายอยู่ในพุงของเรา
ก็มี ทั้งภายใน กิเลสตัวขี้โลก ขี้โกรธ ขี้หลง อยู่ภายในหัวใจของเราก้เต็มปรี่เลย เรียกว่า
สัวมว่าถานชนิดเต็มปรี่เคลื่อนที่ เข้าใจไหมละ

สิ่งเหล่านี้ไม่เป็นของดี เวลาจิตได้ผ่านไปหมดแล้วมันเห็นหมด สัวมถานภายใน
จิตใจเคลื่อนที่ คือกิเลสค้นหาหุ้มห่อจิตใจ เอาทุกสิ่งทุกอย่างมาหลอก เมื่อหลอกเข้าสู่สุดขีด
ไม่ได้หลอกอะไร ก็เอาความสว่างไสวจากรศมีของสัวมของถานนั้นแหละมาหลอกให้
เจ้าของอัศจรรย์ นั้น เวลาผ่านไปแล้วก็กลับมาตำหนิกันได้ถนัดใจเลยว้า โอ้ นี่มันเป็นกอง
ขี้ควายเท่านั้น มันจะเป็นของเลิศเลอมาจากไหน นี่ละเรื่องของใจจะให้เห็น ทั้งความดี
ความชมของตัวเองเมื่อได้อบรมภาวนา

การภาวนานี้มีจริตนิสัยต่างๆ กัน เราอย่าคาดหวังให้เรากำหนดเฉพาะปัจจุบัน เช่น เรากำหนดพุทโธ หรืออานาปานสติ หรือธัมโม หรือสังโฆ ตามแต่จริตนิสัยชอบ ด้วยความ มีสติจดจ่อหนึ่ง มีอานิสงส์มาก เป็นพื้นฐานอยู่แล้ว สอง จะมีความรู้ความเห็นแปลกๆ ภายในจิตใจ สาม อันเป็นปริยาย อาจรู้เห็นสิ่งต่างๆ นอกจากจิตใจไปรอบตัว รอบจิตใจไป เห็นกว้างขวางยืดยาวไปมาก นี่เป็นขั้นๆ ตอนๆ แต่เราอย่าได้ไปคาดหวัง คิด ขอย่าให้คำ บริกรรมกับสติเปลวจากกันก็แล้วกัน อันนี้จะเป็นสิ่งที่ผลิตความตึงาม ความแปลก ประหลาดอัศจรรย์ขึ้นจากการภาวนาด้วยความมีสติอย่างแท้จริงนี้แล จึงพากันจำเอาไว้

เรานี้จวนจะตายเข้ามาๆ จึงได้พูดแล้วพูดเล่า ให้พี่น้องทั้งหลายฟัง ได้เทศนาว่า การเกี่ยวกับเรื่องจิตใจที่มีคุณค่ามาก แต่เวลานี้ส้วมถ่านกำลังปิดกำบังจิตใจอยู่ มันไม่มี คุณค่ามีราคา แล้วจะตายไปด้วยความไม่มีคุณค่ามีราคา เป็นที่น่าเสียดายมากนะ แล้วจึงได้ ประกาศธรรม หากคุณค่าหาราคามาถ่ายเทสิ่งที่ไม่มียาค่าออก ให้สิ่งที่ธรรมมีค่าเลิศเลอนี้เข้า สวมภายในจิตใจมากน้อยตามกำลังของเรา เราก็จะเบาใจไปโดยลำดับ ตายก็จะได้หายห่วง พวกส้วมพวกถ่านเคลื่อนที่ซึ่งเป็นลูกศิษย์ของหลวงตาเอง จะได้หายห่วงไป พากันจำเอา นำ วันนี้พูดเพียงเท่านี้ เอละพอ

(พระหลวงตาเจ้าคะ ผ้าป่าหน้าศาลาวันนี้ ๑,๕๗๖ บาท แล้วคนนี้เป็นแม่ของ ต.ช.ด.ที่ประจำอยู่ที่นี้เจ้าคะ เขาเป็นมะเร็ง เขาขอกราบถวายทองพระหลวงตา)

จะว่าไหมะเร็งมันมีอยู่ทั่วไป ลงดับ ลงปอด ที่ไหนเป็นมะเร็งได้หมดร่างกายของเรา เป็นได้ทั้งนั้น แต่ก่อนเรียนยังไม่ถึงมัน มันเป็นตัวตัว ตายกันเกลื่อนก็ไม่รู้นะ แต่พอเรียนรู้ เรื่องของมันแล้วก็ค่อยรู้ว่ามันเป็นมะเร็งได้ทุกแห่งไป เอละใจเราไม่เป็นมะเร็ง เอละธรรม เข้าไปใส่ ถ้ามะเร็งก็มีแต่มะเร็งกิเลสหนักแน่นแหละ มะเร็งกิเลสก็มีอยู่ทั่วไปเช่นเดียวกัน เอละธรรมชักมันลงไปฟอกมันลงไปนะ เอละที่นี้จะให้พร

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาทุกวัน ได้ที่
www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th